

van de notaris

Spreken is zilver...

Mr. Jeroen te Lindert (42) is notaris te Doesburg. In zijn vrije tijd is hij zanger/pianist in een 'jaren 50 rock-'n-rollband'.

Joop was de oudste van twee kinderen. Hoewel kinderen, zijn jongere zus was inmiddels ook de 50 voorbij. Moeder was al overleden in 1996 en nu vader november jongstleden ook. Bij het opruimen van de kleine boerderij vond Joop in de stallen een flinke lading muntgeld, allemaal nog keurig verpakt in rolletjes. Vader was McCarthy en de Cuba-crisis blijkbaar nog niet vergeten en dus op alles voorbereid. Maar misschien vond vader ook wel gewoon dat hij z'n leven al genoeg belasting betaald had. En, bovendien, hij vertrouwde die stropdassen van de bank niet.

Al tellend kwam Joop uit op een kleine ton. Maar minstens net zo mooi als de vondst op zich: noch de fiscus noch zijn zuster wist ergens van!

Hij vond het dan ook een goed idee dit maar zo te houden. Zijn zus had volgens hem al vanaf haar 35e veel te weinig naar hun ouders omgekeken. Zij was tegen een goed betaalde baan aangelopen in het buitenland en was sindsdien vooral druk met zichzelf. En Joop elke week maar grasmaaien bij zijn vader.

Ik gaf aan dat het wellicht niet zo'n goed idee was om de vondst te verzwijgen voor zijn zuster. Artikel 3:194 van ons Burgerlijk Wetboek zegt: *'Een deelgenoot die opzettelijk tot de gemeenschap behorende goederen verzwijgt, zoek maakt of verborgen houdt, verbeurt zijn aandeel in die goederen aan de andere deelgenoten.'* Een vergelijkbare bepaling is opgenomen in het huwelijksgoederenrecht. Een regel waarvan men zich niet altijd bewust is, maar die grote gevolgen kan hebben en waarover ook regelmatig rechtspraak verschijnt.

Even wat recente rechtspraak: in een nalatenschap uit 2015 heeft een broer aan de overige broers en zusters een (forse) buitenlandse bankrekening van hun overleden vader verzwegen. Toen de broers en zusters hier achterkwamen heeft

hij alsnog snel aan ieder een deel overgemaakt. Te laat zei de rechter. De broer verliest zijn gehele eigen aandeel.

In 2011 waren er twee kinderen die een bankrekening van hun overleden moeder maar even onderling verdeelden zonder kind nummer drie hierbij te betrekken, omdat dit laatste kind zich volgens hun al jaren niet om moeder had bekommerd. Volgens de rechter geen sterk argument: de gehele bankrekening kwam toe aan kind nummer drie.

Ook bij echtscheiding speelt het regelmatig: in 2015 nog was er sprake van een echtscheiding tussen man en vrouw, waarbij de man even was 'vergeten' zijn twee bestaande levensverzekeringspolissen te melden. Conclusie: deze zijn nu volledig van de vrouw.

Dat dit ook heel ver kan gaan bewijst een uitspraak uit 2010: man en vrouw scheiden van echt in september 2005. Kort daarvoor, in mei 2005, koopt de man met zijn nieuwe vriendin alvast een woning. Dit meldt hij echter niet aan zijn bijna ex-echtgenote. Het Hof zegt: de nieuwe woning is verzwegen, dus wordt alleen van de echtgenote. Of zij daar vervolgens ook is gaan samenwonen met zijn nieuwe vriendin vertelt het verhaal niet.

Maar, tijdige inkeer is mogelijk!

In een recente uitspraak is een verzwegen bestanddeel na geruime tijd, maar nog voordat de argwanende mede-erfgenamen een procedure begonnen, opgebiecht. De rechter gaf aan dat deze inkeer nog op tijd kwam, ieder behield dus het eigen aandeel.

Joop ging overstag en heeft inmiddels zijn zuster gebeld. En zij belde mij. Al was het maar om te zeggen dat Joop de nalatenschap volledig zelfstandig mocht afwikkelen. Hij was een geweldige broer en ze vertrouwde hem dan ook blind.